شوین کهوتنی قورئان و سوننهت به تیکهیشتنی پیشینی ئوممهت

ﷺ: شيخ عبدالمالك رمضاني الجزائري ومرايد من عبدالمالك معبدالغور عبدالله

اتباع الكتاب والسنة بفهم السلف

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه أجمعين، أما بعد:

ئهوهی کهوا ناکوکی تیدا نییه لهنیوان موسلماناندا لهکون و تازهدا ئهوهیه که ئه و پیگایهی خوای گهوره پیی رازییه بی ئیمه بریتییه له ریگای قورئان و سوننهت، وه ههموو شتیك بولای ئه و ریگایه دهگیرنه وه دهستپیکیشان هه رله و ریگهیه وهیه، ئهگه ر جیاوازیش بن له روه کانی هینانه وه یان به به نگه واته قورئان و سوننهت .

وه خوای گهورهش زهمانهتی بهردهوامی و دامهزراوی بق ئهو کهسه کردووه که شوین قورئانی پیروز دهکهویت ههربویه لهسهر زوبانی جنوکه باوه پداره کانه وه

فەرموويەتى:

﴿ قَالُواْ يَنَقُومُنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَبًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِى إِلَى الْحَقِ وَإِلَى طَرِيقِ مُسْتَقِيمِ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ وَ وَإِلَى طَرِيقِ مُسْتَقِيمِ اللهُ ﴾ [الأحقاف: ٣٠].

واته: ئهی گهلهکهمان ئیمه گوییمان له پهیام و قورئانیک بوو که لهدوای موسا همه هاتوته خوارهوه که ههموو ئه و پهیامانهی که پیش ئهم هاتوونه ته خوارهوه به پاستی ده زانیت و دلنییای لهسه ر ده کاته وه ئه و قورئانه پینمونی ههموو مروّقایه تی ده کات بو پاستی و پیگایه کی پاست و پهوان .

ههروهك چۆن زهمانهتى ئهوانه دەكات كه شوين پيغهمبهرى خوا ، دەكهون، كه خواى گهوره پيى دەفهرموويت: ﴿ وَإِنَّكَ لَتَهْدِى إِلَى صِرَطِ مُسْتَقِيمِ ﴿ السَّورى: ٥٢]

واته: به راستی ئه و به رنامه یه ی که بن تزمان نارد ن ته وه خواره وه رینمونی ده کات بن ریگایه کی راست و دروست .

به لاّم ئه وه ی که وای له گروپه ئیسلامییه کان کردووه له ریّگای راست لابده ن ئه وه یه که کوّله که ی سیّیه میان له بیر کردووه که له هه ردوو وه حیه که دا ناماژه ی پیّدراوه، ئه ویش بریتییه له تیّگه یشتنی پیّشینی چاك بیّ قورئان و سوننه ت .

وه به راستی سورهتی فاتیحه زور به روونی هه رسی بنچینه که ی له خو گرتووه:

که دهفهرمووییت:

﴿ آهْدِنَا ٱلْعِمْرَطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ اللَّهُ الفَاتَحة: ٦].

واته: خوایه گیان رینمونیمان بکهیت بن ریکای راست .

که ههردوو بنچینهی قورئان و سوننهت دهگریتهوه، ههروهك پیشتر باسمان كرد.

وه كه دهفه رمووييت: ﴿ مِنْرَطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾ [الفاتحة: ٧].

واته: رِیگای ئهوانهی کهوا نیعمهت و بهخشینه کانی خوتت پیداون .

وه ئەوه تێگەیشتنی پێشین دەگرێتەوه بۆ ئەو رێگایه، لەگەڵ ئەوەی کە هیچ کەسێك گومانی لەوەدا نییه کە هەرکەسێك دەست بگرێت بە قورئان و سوننەتەوە ئەوە بەراستی هیدایەت دراوه بۆ رێگای راست، تەنها ئەوە نەبێت کە تێگەیشتنی خەڵکی بـۆ قورئـان و سوننەت ھەندێکی راستەو ھەندێکیشی ھەڵەیه، کە ئـەوەش پێویسـتی بـه بنچینەیەکی سێیهم هەیه بۆ لابردنی ئـەو خیلاف و بیرورا جیاوازانه، ئـەویش بریتییه لـه گرێدانی تێگهیشتنی ئەوانەی کەوا پێشینەن .

ئیبن قەییم دەفەرموویّت: (ورد بەرەوە لە نهیّنیـهکی جوان لـه باس کردنـی هیٚکارو پاداشت بیّ ئەو سیّ تاقمه به کورتترین و پوختترین دەربـرین، لەبەرئـهوهی نیعمـهت

پێبهخشینیان بهستراوهته وه به و هیدایه ته وه که بریتییه له زانستی به سود و کرده وه ی چاك) $^{(1)}$.

وه دهفهرموویّت: (وه ههرکهسیّك زیاتر حهق بناسیّت و شویّنی بکهویّت نهوا نهو کهسه نزیکتره له ریّگای راست، وه هیچ گومانیشی تیّدا نییه که هاوهلانی پیّغهمبهر هی رهزای خوایان لهسهر بیّت نهوان له پیّشترن بی نهم وهسفه وهك له رافیزهکان ... ههربیّیه پیّشین لیّکدانهوهی (ریّگای راست و نههلهکهیان) به نهبو بهکرو عومهرو هاوهلانی هی پیّغهمبهری خوا هی لیّکداوه تهوه...) (۲)

وه ئهمهش دهقیکه لهوهوه رهحمهتی خوای لی بیت لهسهر ئهوهی که باشترین کهسانیک که خوای گهوره فهزل و نیعمهتی زوری پیبهخشیون له زانست و کردهوهی چاك هاوهلانی پیغهمبهرن ، چونکه ئهوان ئامادهی دابهزینی قورئان بوون، وه ئاگاداری سوننهت و رینمونیهکانی پیغهمبهر بی بوون و تیمی گهیشتبوون و بهجوانی لیکیان دهدایهوه، ههروهك ئیبن مهسعود که دههرموویت: (ههرکهسیک لهئیوه که دهیهویت شوین کهسینک لهئیوه که دهیهویت شوین کهسینک بهئیوه که دهیهویت شوین کهسینک بهئیوه که دهیهویت نهوانه بیکویت که مردوون، چونکه کهسی زیندوو له فیتنه پاریزراو نابیت، وه ئهوانه هاوهلی موحهمهدن ، وه ئهوانه باشترینی ئهم نوممهتهن، وه خاوهنی باشترین دان، وه بهسودترین زانستیان پیبووه، وه کهمترین داواکاریان ههبووه، ئهوانه گهلیک بوون خوای گهوره ههانی بزاردن بر هاوهالایهتی کردنی پیغهمبهره کهی و سهرخستنی ئایینه کهی، بریه ریزو گهورهیی ئهوانتان لهبهر چاو بینت، وه شوین ریبازی ئهوان بکهون، وه ئهوهنده که دهتوانن دهست بگرن به پهوشت بیت، وه شوین ریبازی ئهوان بکهون، وه ئهوهنده که دهتوانن دهست بگرن به پهوشت و ئایینی ئهوانه هه بایاستی ئهوان لهسهر ریگایه کی پاست بوون)

⁽١) (مدارج السالكين: ١٦٦١) .

⁽٢) (مدارج السالكين: (١\٧٢-٧٣)، وقد صح هذا التفسير موقوفا على أبي العالية والحسن، ذكره ابن حبان في الثقات (٦ (٢٩٩٦) تعليقا، و وصله ابن نصر في السنة (٢)، وابن جرير في تفسيره (١٨٤)، وابن أبي حاتم في تفسيره (١\٢١-٢٦)، والحاكم (٢\٢٥٩)، وصححه هو والذهبي).

وه بروانه: الإمامة والرد على الرافضة لأبي نعيم (٧٣)، فقد ورد فيه مثله عن ابن مسعود على الله عن ابن مسعود

⁽٣) (أخرجه بنحوه ابن عبدالبر في جامع البيان: (٢\٩٧)و رواه أبو نعيم في الحلية عن ابن عمرﷺ: (٣٠٥\١) .

وه ههروهها دهفهرموویّت: (خوای گهوره سهیری دلّی بهنده کانی کرد دلّی موحهمه دی
ه باشترین دل بینی، ههربوّیه ههلّیبژارد بو خوّی و پهیامه کهی خوّی پیّدا نارد،
پاشان تهماشای دلّی بهنده کانی کرد له دوای دلّی موحه مه د دلی هاوه لاّکانی به
باشترین دل بینی، ههر بوّیه کردنی به وهزیرو یاریده ده ری پیّغه مبهره کهی ، نهوان له
پیّناو نایینه که یدا ده جهنگان، وه ههر شتیّك که موسلّمانان به باشی دابنیّن نهوا له لای
خوای گهوره ش باشه، وه ههر شتیّك به خراپ دابنیّن نهوا له لای خوای گهوره ش
خراپه)

وه ئهو موسلامانانهش که ئیبن مهسعود رسی مهنهستنی بریتین له هاوه لان ره زای خوایان له سهر بیّت .

ئىمامى ئەحمەد (رەحمەتى خواى لى بىت) دەڧەرموويت: (بنچىنەى سوننەت لەلاى ئىمە بريتىيە لە دەست گرتن بەو بەرنامەيەى كە ھاوەلانى پىخەمبەرى الله كەسەربورە وە ھەروەھا شوينكەوتنيان تىيدا)()

وه ههرکهسیکیش پهزامهندی خوای بهدهست هینابیت لهدوای ئهوان ئهوا بههوی شوین کهوتنی ئهوانهوهیه، خوای گهوره دهفهرموویت:

﴿ وَالسَّنِيقُوبَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اَتَّبَعُوهُم بِإِحْسَنِ رَّضِي اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُواْ عَنْهُ ﴾ [التوبة: ١٠٠] ''.

(والسابقون الأولون) ئەوانەن كە پیش ئەم ئووممەتە كەوتن وە دەست پیش خەریان كردووه لە ئیمان هینان و كۆچ كردن لەبەر خوا بۆ مەدینه، هەروەها تیكوشاون و بەردەوام لەسەر ئەو ئایینه بوون كە خواى گەورە ناردوویەتی پە خوارەوە كە ئایینى ئىسلامە . (من المهاجرین) ئەوانەن كە دەركران لەناو مال و سامانیان وە بەتەماى

(٥) (رواه اللالكائي في شرح أصول اعتقاد اهل السنة) (٣١٧)، وابن الجوزي في مناقب أحمد (ص: ٢٣) في كلام طويل، وساق الخلال إسناده في السنة (١٦٨)، واختصره).

⁽٤) (رواه أحمد (١\ ٣٧٩)، وغيره وهو حسن).

⁽٦) **بروانه**: (تخريج استدلال مالك بهذه الاية في إعلام الموقعين لابن القيم: (٤/٩٥-٩٥).

پاداشتی خوای گهوره بوون و پهزامهندی ئهویان دهویست وه مهبهستییان سهرخستنی دینی هه لبرثیری خواو پاشان پیغهمبهره کهی بووه گلی بهپراستی ئهوانه پراستگون (والأنصار) وه له پشتیوانان که ئیمانیان هیناو له دل و دهرونیان و ماله کانیاندا جیگیربوو، وه ئهو کوچ کردوانه یان خوش دهویست که ده هاتن بو لایان وه پیش خویانیان ده خستن ئه گهر له شتیکیشدا بوایه که تایبه تی خویان بووایه . (واللین البعوهم باحسان) ئهوانه که به چاکی شوین کهوتهی ئهوانن له بیروباوه پو گوتارو کرده وه دا چونکه ئهو پیشینه چاکه له ههموو زهم کردنیك پزگاریان بووهو ئهوپه پی ستایش کراون و باشترین پیزیان لی گیراوه له لایه ن خوای میهره بانه وه . (رضی الله عنهم) خوای گهوره پازی بووه لییان وه ئهوه شاه گهوره ترین نیعمه ته له بههه شت دا. (ورضوا عنه) ئهوانیش به و به شه رازین که خوا یی به خشیون .

وه دیاری کردنی ماوه ی سه رده می پیشین هاتووه ئه و پیشینه ی که په وا نییه سه رپیچی بکرین ئه ویش به داهینانی جوّره تیگه یشتنیک که ئه وان ئه و تیگه یشتنه یان نه بو و بیت، وه ک له فه رموده که ی تیبن مه سعود که که ده فه رموویت: پیغه مبه ری خوا فه رموویه تی: (باشترینی خه لکی خه لکی ئه م سه رده مه ی منن، پاشان ئه وانه ی که له دوای ئه مانیشه وه دین، وه پاشان خه لکانیک له دوای ئه مانیشه وه دین، وه پاشان خه لکانیک دین که شایه تی دانه که یان پیش سویند خواردنه که یان ده که ویت، وه سوینده که شیان پیش شایه تی دانه که یان ده که ویت) (۱)

وه ئیمام عبدالحمید بن بادیس په حمه تی خوای لی بیّت ده فه رموویّت: (ئیسلام ئه وه یه که له قورئانی پیروّزو سوننه تی پیّغه مبه ردایه ها وه ئه وه شهدی که له ته دراوه له سهر زوبانی بوون له ئه هلی ئه و سی سه ده یه ی که شاهیّدی باشی و چاکه یان بوّ دراوه له سهر زوبانی ئه و که سه ی که پاستگوّیه و به پاستگوّ دانراوه) (۸) .

(۷) وه ههركه سنك به گومانه له ثماره ى سهده كان با بگه رينته وه بق كتابى: الصحيحة للألباني رقم (۷۰۰) . متفق عليه، البخاري (۲۰۲)، و مسلم (۲۰۳۳) .

⁽٨) (آثار الامام عبدالحميد بن باديس (٥ ٧٣٠).

وه بن ئهم بنچينه يه ش تيروانين و به لكه هه يه له قورئان و سوننه ت، له وانه: خواى گهوره ده فه رموويّت: ﴿ وَمَن يُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا نَبَيِّنَ لَهُ ٱلْهُدَىٰ وَيَتَّبِعُ غَيْرَ سَبِيلِ ٱلْمُؤْمِنِينَ وُولِهِ ده فه رموويّت: ﴿ وَمَن يُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا نَبَيِّنَ لَهُ ٱلْهُدَىٰ وَيَتَّبِعُ غَيْرَ سَبِيلِ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَوَلِهِ مَا تَوَلَى وَنُصَلِهِ عَبَيْرً سَبِيلِ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَلِهِ السَاء: ١١٥] .

واته: ههر کهسیّك سهرپیّچی پیّغهمبهر هی بکات و درایهتی ئه و دینه بکات که هیّناویهتی له دوای ئه وه که به لگه کانی بی روون کرایه وه له قورئان و سوننه ت، وه شویّن ریّبازی غهیری موسلّمانان که وت، ئه وا دهیده ینه دهست ئه و ریّبازو به رنامه یه ی که خوّی ههلیب را دوه وه له سه رئه نجامیشدا به هوّی ئه و لادانه یه وه ده یخه ینه و ناو ئاگری دوزه خه وه و دوزه خیش خراپترین شویّنه که چاوه ریّی ئه وان ده کات و چاره نوسی ئه وانی بی ده گهریّته وه .

واته: ئەوانەى كە بێباوەپيان ھەڵبژاردو وە خۆيان و خەڵكانى تريان بەرەو بێباوەپى برد ئەويش بەھۆى پێگريان لە پێبازەكەى خواى گەورە بە لاشەو مال و سامان وە درايەتى پێغەمبەريان گەكد و سەرپێچيان كرد لەدواى ئەوەى كە ھەموو بەڵگەو ئايەتەكانيان بۆ پوون كرايەوە ئائەوانە با باش بزانن بەو كارەيان ھىچ زيانێكيان بە خوا نەگەياندوە چونكە خواى گەورە بى پێويستە لە ھەموو دروستكراوەكانى، وە ھەموو ئەو پەرسىتن وكارانەى كە ئەنجامى دەدەن بۆ غەيرى خوا ھىچى لەلاى خوا قەبول نىيە وە ھەمووى پوچەلە.

(٩) **بروانه**: (محموع فتاوي لابن تيمية: (١٩٤ ١٩٤) .

وه هـهروهها عهبدولای کـوری لوحـهی لـه موعاویـهی کـوری ئـهبو سـوفیانهوه هسا دهگیرییتهوه کـهوا لهناوماندا هه لساو وتی: پیغهمبهری خـوا هسا لهناوماندا و فهرمووی: (وریابن وه چاك بزانن که ئهوانهی پیش ئیوه له ئـههلی کیتاب بـوون بـه حهفتاو دوو تاقمهوه، وه ئهم گهلهش دهبیت به حهفتاو سی تاقم، حهفتاو دوویان بی ناو ئاگرن، وه یه کیکیشیان بی ناو بهههشته، که ئهویش (الجماعه) یه واته: ئهوانهی کـه پهیوهستن به قورئان و سوننهتهوه به تیگهیشتنی هاوه لان) (۱۰۰).

⁽۱۰) (رواه ابوداود وغیره وهو صحیح) .

به سوننهتی منهوه، وه ههروهها دهست بگرن به سوننهتی هاوه له هیدایه ت دراوه کانهوه، وه پهیوهست بن پنیانه وه به کاکیله کانتان توند دانی پندا بنین، وه وریابن و خزتان بپاریزن له شته داهینراوه کان، چونکه به پاستی ههموو تازه داهینراویک بیدعه یه، وه ههموو بیدعه یه کیش گوم پاییه) (۱۱)

وه شاهید لیرهدا بریتییه له کوکردنه وه شوین که وتنی سوننه تی پیغه مبه ر ه و سوننه تی جینیشینه هیدایه ت دراوه کانی هی اشان ورد به ره وه که چون پیغه مبه ر سوننه تی جینیشینه هیدایه ت دراوه کانی هی اشان ورد به ره وه که چون پیغه مبه هی و ته که ی خوی کرد به ناموژگاری بو نومه ته که ی له دوای خوی تا فیری راستگویی و ته کانیان بن له رهسه نایه تی نه م مه نهه جه دا، پاشان ورد به ره وه که وا چون به ره نگاری ناکوکی و جیاوازی بوته وه به پهیوه ست بوون به و مه نهه جه وه بو فیربونی نه و بنچینه ی که وا (تیگه یشتنی پیشینی چاك) هوکاری پزگار بوونه له په رته وازه ی و ته فره قه .

شاطبي رهحمه تى خواى لى بينت ده فه رموويت: (هه روه ك ده بينى — پيغه مبه ر شاطبي رهحمه تى خواى لى بينت ده فه رموويت: (هه روه ك ده بين سوننه تى جينشينه رينمونيكراوه كانى به بين خويه وه الله شوين كه وتنى سوننه تى ئه وانه ، وه شتى تازه داهين راويش پيچه وانهى ئه مه يه ، له هيچ شتيكدا له و نييه ، چونكه ئه وهى ئه وان ك كردويانه به سوننه ت و له سه ري رينه تون نيان شوين كه وتن بووه بي سوننه تى پيغه مبه ر ه ، وه يان شوين كه وتن بووه بي سوننه تى پيغه مبه ر ه ، وه يان شوين كه وتن بووه بي تيگه يشتوون له سوننه ته كه يدا ه له وردو درشتى به شيوه يه كه لاى غه يرى ئه وان شاراوه بووه ، وه ئه وه شه هم زياتر نييه) (۱۲)

وه ههموو ئهم دهقانهم هیناون و کردومن به به لگه لهسهر رهسهنیتی ئه و بواره ی که ویستومه باسی بکهم، چونکه بوم دهرکه و که نیبن نه بیلعین له شهرحی نه و و ته به ی

(۱۱) (رواه ابوداود وغیره، وهو صحیح) .

⁽۱۲) که ئیبن قودامه رِهحمهتی خوای لیّ بیّت له (لمعة الاعتقاد) دا ئاماژهی پیّداوه (به ژماره ٦- البدر) .

⁽١٣) (الإعتصام: (١٠٤١) .

جێبهجێ کردن:

لهبهر پێویستی پابهند بوون به تێگهیشتنی قورئان بههێی سوننهتهوه، وه ههروهها پابهند بوون به تێگهیشتنی قورئان و سوننهت به و شێوهیهی که وا پێشینه چاکهکان لهسهری بوون، لێرهدا بهسهرهاتێك دههێنمهوه که له ڕۅٚژانی مهینهتی ئیمام ئهحمهد پهحمهتی خوای لی بێت پویداوه، بو ئهوهی ههردوو مهبهستهکه پوون بکاتهوه لهیهك

ئاجورى په حمه تى خواى لى بيت ده فه رموويت: (پيم پاگه يه نراوه له — المهدى — يه وه په حمه تى خواى لى بيت كه و تويه تى: باوكم له كه سى نه داوه — واته: الواثق — ته نها له مام رستايه ك نه بيت كه له — مصيصه — وه هينرابوو، وه ماوه يه ك له به ندينخانه مابوه وه ، پاشان پوژيك باوكم بيرى كه و ته وه و تى: ئه و مام رستايه م بر بهينن، هينايان كه ده ست و پيوه ند كرابوو، كاتيك له به رده ستيدا و هستينرا سلاوى لى كرد، به لام ئه و وه لامى سلاوه كهى نه دايه وه .

مامۆستاكەش پێى وت: ئەى پێشەواى باوەرداران! تۆ ئەدەبى خواى گەورەت لەگەلدا بەكار نەھێنام، وە ھەروەھا ئەدەبى پێغەمبەرىش ، خواى گەورە دەفەرمووێت: ﴿ وَإِذَا حُيِّينُم بِنَجِيَّةٍ فَكَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ﴾ [الساء: ٨].

واته: ئهگهر سلاوتان لیکرا ئهوا به جوانترین شیوه وهلامی سلاوهکه بدهنهوه یان ههروهکو خوی وهلامی بدهنهوه .

وه ههروهها ييغهمبهريش ها فهرماني كردوه به وهلأمدانهوهي سهلام!!

ئەويش پێى وت: وعليك سلام ، پاشان به (ابن ابي دؤاد)ى وت: پرسيارى لى بكه، ئەويش وتى: ئەى پێشەواى باوەرداران! من دەست بەسەرو بەندكراوم، له بەندىنخانەدا بە

⁽١٤) (ص ٣٨٢-٣٨٣) ط . المكتب الاسلامي .

تەيەموم نوێـ دەكـهم، وه ئاوم لئ قەدەغـه كـراوهو پـێم نادەن، فـهرمان بكـه كۆت و زنجيرەكهم بكرێنهوه، وه فهرمان بكه ئاوم بدەنى خۆم پاك بكهمهوهو نوێـ بكهم، پاشان پرسيارم لئ بكه .

ووتی: فهرمانی کردو بهنده کانی کرانه وه، وه فهرمانی کرد که ئاوی بدهنی، دهست نویّژی گرت و نویّژی کرد، پاشان به (ابن ابی دؤاد)ی وت: پرسیاری لی بکه .

ئنجا مامۆستاکه وتی: پرسیارکردن بق منه، فهرمانی پیبکه که وهلامم بداتهوه، ئهویش وتی: پرسیار بکه، مامقستاکه روی له (ابن أبي دؤاد) کردو پرسیاری لی کردو ووتی: ههوالم بدهری دهربارهی ئهو شتهی که خه لکی بق لا بانگ دهکهی، ئایا ئهم شته پیغهمبهری خوا شاه خه لکی بق بانگ کردووه ؟

وتى: نەخير!

وتى: ئەى ئەو شتە ئەبوبەكرى صديق ﷺ لەدواى ئەو خەلكى بۆ بانگ كردووه؟ وتى: نەخير!

ئەى ئايا شتىكە كە عومەرى كورى خەتتاب رائى بانگەوازى بۆ كردووە لەدواى ئەوان؟ وتى: نەخىر!

مامۆستاكه وتى: ئەى ئەو شىتە عوسمانى كورى عەففان الله بانگەوازى بى كردووه لەدواى ئەوان؟

وتى نەخير!

مامۆستاکه وتى: کەواتە شىتىك پىغەمبەرى خوا شە بانگەوازى بى نەكردبىت، وە نە ئەبوبەكر، وە نە عومەر، وە نە عوسمان، وە نە عەلى شە بانگەوازيان بى نەكردووە تى خەلكى بى بانگەوازيان بى نەكردووە تى خەلكى بى بانگە دەكەيت؟! ئەمەش لەوە زياتر نىيە كە بلىنى: زانىويانە يان نەيانزانىوە

ئەگەر بلنیت: زانیویانه بەلام بیدەنگ بوون لەسەرى، كاتى چۆن ئەوان كە زانیویانەو دروست بورە بی دەنگ بن لەسەرى بەھەمان شیوەش بی دەنگ بوون بۆ ئیمە دروسته لەسەرى،

وه ئهگهر بلنیت: ئهوان نهیان زانیوهو من زانیومه، ئهی ناپاکی کوری ناپاك! پیغهمبهر هی ناپاک کوری ناپاك! پیغهمبهر هی و جینشینه رینوما کراوهکان ششتیکیان نهزانیبیت تو هاوه لانت دهیزانن؟!

موهتهدی وتی: باوکم بینی هه لساو سه رسام بوو، وه جله کانی به دهمیه وه ناو پی ده که نی، پاشان وتی: راست ده کات، له وه زیاتر نییه که تو بلاییت: نه یان زانیویانه .

ئەگەر بلاينى: زانيويانەو بى دەنگ بوون لەسسەرى ئەوە بى دەنىگ بوونمان بەسسە وەك ئەوان بى دەنىگ بوون .

وه ئهگهر بلّین: ئهوان نهیانزانیوه و تق زانیوته ، ئهی ناپاکی کوری ناپاك! پینهمبهر هی و هاوه لآنی شی شتیکیان نهزانیوه تقو هاوه لآنت زانیوتانه؟!

پاشان وتى: ئەى ئەحمەد! وتم: بەلىّ، وتى: مەبەستم تۆنىيە، بەلٚكو مەبەستم (ئىبن ئەبى دۇاد)ە، ھەلسا بۆلاى و وتى: شىتىك بدە بەو مامۆسىتايە، وە دەرى بكە لەشارەكەمان) .

وه له رپوایه تیکی تردا زههه بی له (السیر) دا هیناویه تی (... وه ئیبن ئهبی دؤادی لهبه رچاو کهوت، وه له دوای ئه و که سی تری تاقی نه کرده وه) .

وه له ریوایه تیکی تردا: (موهته دی ده لی: وه به هنی نه و وتووییژه وه من په شیمان بورمه وه له ریوایه تیکی تردا: (موهته دی ده لی: وه به باوکیشم له وکاته وه گهرابیته وه) (۱۰۰) .

(١٥) قال الذهبي: (هذة القصة مليحة، وإن كان في طريقها من يجهل ولها شاهد) (السير: (١١١/٣١٣) .

قلت: وقد رواها الاجري في الشريعة بلاغا (١/٤٥٥)، ثم أسندها (رقم: ١٩٣)، وعنه ابن بطة في الابانة الرد على الجهمية (٤٥٢) .

وأخرجها أيضا من طريق أخرى ابن بطة تحت الرقم السابق و (٤٥٣)، و الخطيب في تـاريخ بغـداد (٤/١٥١-١٥٢)، و (١٠٠-٧٥/)، وابن الجوزي في مناقب الامام أحمد (ص: ٤٧٥-٤٨٠)، وعبدالغني المقدسي في المحنة (ص: ١٦٩-١٧٤) و (١٦٩-١٦٩)، وابن قدامة في التوابين (ص: ٢١٠-٢١٥) .

لیّرهدا دهلیّم: جوان ورد بهرهوه: ئه و ماموّستایه ئه م کاره ی گه رانه وه بو ژیاننامه ی پیّشینه چاکه کانمان و ه جیاوازی و ناکوّکیه کان راسته وخوّ نه مان، وه هه روه ها هوّکاری هیدایه ت دانی (واثق و موهته دی) بوون وه ک له به سه رهاته که دا باس کرا، وه ئه مه ش ریّنیشان ده رته له سه رئه وه ی که به راستی ئه مه بنچینه یه کی رهسه نه، بویه پاریّزگاری لیّبکه! .

ههربۆیه تا ئیستاش زانایان وته که ی پیشه وا مالیکی کوری ئه نه س ره حمه تی خوای لی بیت ده هیننه وه که ده لیت: (کوتای ئه م کاره چاك نابیت ته نها به وه نه بیت که سهره تاکه ی پی چاك بوه) . وه ئه م وته گهوره یه مالیك وه ری گرتووه له مامؤستاکه یه وه وه همی کوری که یسان (۱۲)،

ورياييةك:

ئهگهر پیشینه چاکه کانمان له شتیکدا جیاوازیان ههبووبیت ئه وا ته نها ریگا بو چاره سه رکدنی ئه و جیاوازییه بریتی بووه له به لگه ی قورئان و سوننه ت، چونکه خوای گهوره ده فه رموویت:

﴿ فَإِن نَنَزَعْنُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنُهُمْ ۚ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَالِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

(١٦) رواه الجوهري في مسند الموطأ (ق ١٣٨ ب)، من طريق إسماعيل بن أبي أويس، وابن عبدالبر في التمهيد (٢٣ \١٠) من طريق أشهب بن عبدالعزيز، كلاهما عن مالك قال: (كان وهب بن كيسان يقعد إلينا ولا يقوم حتى يقول لنا: اعلموا ...) وذكرها وإسنادها صحيح .

وه وشهی (شمع) لیّره دا نه ناسراوه (نکیره)یه و له سیاقی مهرجدا (شرط) دا هاتووه، که ئهمه شهموو جیاوازی و ناکوّکییه ک دهگریّته وه له بواره بنچینه ی و لاوه کیه کاندا (الاصول و الفروع)، ههروه ک ماموّستا محمد نهمین شنقیطی ناماژه ی پیداوه (۱۷).

وه ههروهها ئیبن قهییم دهفهرموویّت: (ئهگهر له قورئانی پیروّز و سوننهتی پیّغهمبهردا ههروهها ئیبن قهییم دهفهرموویّت: (ئهگهر له قورئانی و بیروّز و سوننه به پروونکردنهوه ی ئه و شتانه ی تیدا نهبوایه که جیاوازی و ناکوّکی لهسهره و ئه دوانه ش به س نهبونایه، ئه وا فهرمانی نهدهکرد به گهرانه و بیّلای قورئان و سوننه ت، چونکه نابیّت و نهگونجاوه خوای گهوره فهرمان بکات به گهرانه و بیّلای شتیّك له کاتی دووبهرهکی و ناکوّکیدا له کاتیّکدا که نهتوانیّت ئه و جیاوازیه یه که لای بکاته وه و نهیهیّلیّت) (۱۸)

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

(۱۷) (أضواء البيان: (۱ \٣٣٣).

⁽١٨) (إعلام الموقعين: (١١ ٩٩).